

18. katisma

Ž119 (120)

K Pánovi som volal vo svojom súžení
 a on ma vyslyšal.
² Oslobod' ma, Pane, od Iživých perí
 a od ľstivého jazyka.
³ Čo ti dať alebo čo ešte priložiť,
 ty jazyk podvodný?
⁴ Ostré šípy bojovníka
 a rozpálené uhľíky z borievčia.
⁵ Beda mi, že som vyhnancom v
 Mosochu
 a bývam v stánkoch kedarských.
⁶ Už pridlho žijem s tými,
 čo nenávidia pokoj.
⁷ Ale ja som za pokoj;
 no kým ja o ňom hovorím, oni na mňa
 útočia.

Ž120 (121)

Svoj zrak upieram na vrchy:
 príde mi odtiaľ pomoc?
² Pomoc mi príde od Pána,
 ktorý stvoril nebo i zem.
³ Nedovolí, aby sa ti noha zachvela,
 nezdriemne ten, čo ťa stráži.
⁴ Nedrieme veru, ani nespí
 ten, čo stráži Izraela.
⁵ Pán ťa stráži,
 Pán je tvoja záštita
 po tvojej pravici.
⁶ Za dňa ťa slnko nezraní
 ani mesiac za noci.
⁷ Pán ťa bude chrániť od všetkého
 zlého;
 Pán ti bude chrániť život.
⁸ Pán bude chrániť tvoj odchod i
 príchod
 odteraz až naveky.

Ž121 (122)

Zaradoval som sa, keď mi povedali:
 „Pôjdeme do domu Pánovho.“
² Naše nohy už stoja
 v tvojich bránach, Jeruzalem.
³ Jeruzalem je vystavaný ako mesto
 spojené v jeden celok.
⁴ Tam prichádzajú kmene, kmene
 Pánove,
 aby podľa obyčaje Izraela velebili meno
 Pánovo.
⁵ Lebo sú tam súdne stolice,
 stolice domu Dávidovho.
⁶ Pre Jeruzalem proste o pokoj:
 „Nech sú bezpeční, čo ťa milujú.“
⁷ Nech pokoj vládne vnútri tvojich
 hradieb
 a istota v tvojich palácoch.“
⁸ Kvôli svojim bratom a priateľom
 budem hovoriť: „Pokoj s tebou!“
⁹ Kvôli domu Pána, nášho Boha,
 budem prosiť o šťastie pre teba.

Ž122 (123)

Oči dvíham k tebe,
 čo na nebesiach prebývaš.
² Ako oči sluhov hľadajú na ruky svojich
 pánov,
 ako oči služobníc hľadajú na ruky svojej
 panej,
 tak hľadajú naše oči na Pána, nášho
 Boha,
 kým sa nezmiluje nad nami.
³ Zmiluj sa, Pane, nad nami, zmiluj sa
 nad nami,
 lebo už máme dosť pohrdania;
 lebo naša duša má už dosť výsmechu
 boháčov
 a pohrdania pyšných.

Ž123 (124)

Keby sa nás Pán nebol ujal,
 nech to povie Izrael,
² keby sa nás Pán nebol ujal,
 keď ľudia povstali proti nám,
³ vari by nás živých boli prehltili,
 keď proti nám blčala ich zúrivosť.
⁴ Vari by nás bola voda zaliala
 a riava sa prevalila cez nás.
⁵ Vari by sa boli prevalili cez nás
 rozbúrené vody.
⁶ Nech je velebený Pán,
 že nás nevydal ich zubom za korisť.
⁷ Naša duša unikla ako vtáča
 zo siete poľovníkov.
 Slučka sa roztrhla
 a my sme na slobode.
⁸ Naša pomoc v mene Pánovom,
 ktorý stvoril nebo i zem.

Sláva, i teraz:**Aleluja, aleluja, aleluja, sláva tebe, Bože. 3x***nasleduje malá ekténia*

Ž124 (125)

Tí, čo sa spoliehajú na Pána, sú ako
 vrch Sion:
 nehýbe sa, trvá naveky.
² Ako vrchy obklopujú Jeruzalem,
 tak je Pán okolo svojho ľudu
 odteraz až naveky.
³ Ved' žezlo ničomníka nedoľahne na
 krajinu spravodlivých,
 aby spravodliví nevystierali ruky za
 nepravosťou.
⁴ Pane, dobre rob dobrým
 a tým, čo majú srdce úprimné.
⁵ Ale tých, čo sa na zlé cesty spúšťajú,
 Pán so zločincami zavrhne.
 Pokoj nad Izraelom!

Ž125 (126)

Keď Pán privádzal späť sionských
 zajatcov,
 boli sme ako vo snách.
² Ústa sme mali plné radosti
 a jazyk plný plesania.
 Vtedy sa hovorilo medzi pohanmi:
 „Veľké veci urobil s nimi Pán.“
³ Veľké veci urobil s nami Pán
 a máme z toho radosť.
⁴ Zmeň, Pane, naše zajatie
 ako potoky na juhu krajiny.
⁵ Tí, čo sejú v slzách,
 s jasotom budú žať.
⁶ Keď odchádzali, idúcky plakali
 a osivo niesli na siatie.
 No keď sa vrátia, vrátia sa s jasotom
 a svoje snopy prinesú.

Ž126 (127)

Ak Pán nestavia dom,
 márne sa namáhajú tí, čo ho stavajú.
 Ak Pán nestráži mesto,
 nadarmo bdejú jeho strážcovia.
² Zbytočne vstávate pred svitaním a
 líhate si neskoro v noci,
 vy, čo jete ťažko zarobený chlieb;
 lebo on dáva svojim miláčkom spánok.
³ Hľa, Pánovým dedičným darom sú
 synovia,
 jeho odmenou je plod lona.
⁴ Čím sú bojovníkovi šípy v ruke,
 tým sú vám synovia z mladých liet.
⁵ Blažený muž, ktorý si nimi tulec
 naplnil:
 neutrpí hanbu, keď bude rokovať s
 nepriateľmi v bráne.

Ž127 (128)

Blažený každý, čo sa bojí Pána
a kráča po jeho cestách.

² Budeš jesť z práce svojich rúk;
budeš šťastný a budeš sa mať dobre.

³ Tvoja manželka je ako plodonosný
vinič

vnútri tvojho domu.

Tvoji synovia sú ako mládniky olivy
okolo tvojho stola.

⁴ Veru, tak bude požehnaný muž,
ktorý sa bojí Pána.

⁵ Nech ťa žehná Pán zo Siona,
aby si videl šťastie Jeruzalema
po všetky dni svojho života,

⁶ aby si videl synov svojich synov.
Pokoj nad Izraelom!

Ž128 (129)

Často dorážali do mňa od mojej
mladosti,

nechže povie Izrael:

² Často dorážali do mňa od mojej
mladosti, a nič nezmohli proti mne.

³ Po mojom chrbte orali oráči,
ťahali dlhé brázdy.

⁴ Ale spravodlivý Pán
rozsekal postroje hriešnikov.

⁵ Nech s hanbou ustúpia
všetci, čo nenávidia Sion.

⁶ Nech sú sťa tráva na streche,
čo uschne prv, ako ju skosia.

⁷ Kosec si ňou nenaplní hrst',
ani viazač snopov náručie.

⁸ A čo idú okolo, nezavolajú:
„Pán vás požehnaj;

žehnáme vás v mene Pánovom.“

Sláva, i teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja, sláva tebe, Bože. 3x
nasleduje malá ekténia

Ž129 (130)

Z hlbín volám k tebe, Pane;

² Pane, počuj môj hlas.

Nakloň svoj sluch

k mojej úpenlivej prosbe.

³ Ak si budeš, Pane, v pamäti uchovávať
neprávosť,

Pane, kto obstojí?

⁴ Ale ty si milostivý
a my ti chceme v bázni slúžiť.

⁵ Spolieham sa na teba, Pane,
moja duša sa spolieha na tvoje slovo;

⁶ moja duša očakáva Pána
väčšmi ako strážcovia dennicu.

Väčšmi ako strážcovia dennicu

⁷ nech očakáva Izrael Pána.

Lebo u Pána je milosrdenstvo
a hojné vykúpenie.

⁸ On sám vykúpi Izraela
zo všetkých jeho neprávostí.

Ž130 (131)

Pane, moje srdce sa nevystatuje,
moje oči nehľadia povýšene.

Neženiam sa za veľkými vecami
ani za divmi pre mňa
nedosiahnuteľnými.

² Ale ja som svoju dušu
upokojil a utíšil.

Ako nasýtené dieťa v matkinom náručí,
ako nasýtené dieťa, tak je moja duša vo
mne.

³ Dúfaj, Izrael, v Pána
odteraz až naveky.

Ž131 (132)

Pane, pamätaj na Dávida
a na jeho veľkú ochotu,

² že prisahal Pánovi

a mocnému Bohu Jakubovmu zložil sľub:

³ „Do príbytku svojho domu nevročím, ani sa neuložím na svoje lôžko;

⁴ svojim očiam nedoprajem spánku ani svojim viečkam zdriemnutia,

⁵ kým nenájdem miesto pre Pána, príbytok pre mocného Jakubovho Boha.“

⁶ Počuli sme, že archa je v Efrate, a našli sme ju na jaarských nivách.

⁷ Vstúpme teda do Pánovho príbytku a padnime k podnožke jeho nôh.

⁸ Zaujmi, Pane, miesto svojho odpočinku,

ty a archa tvojej všemoci.

⁹ Tvoji kňazi nech sa odejú do spravodlivosti

a tvoji svätí nech plesajú.

¹⁰ Pre svojho služobníka Dávida neodmietaj tvár svojho pomazaného.

¹¹ Dávidovi sa Pán zaviazal prísahou; je pravdivá, nikdy ju neodvolá:

„Potomka z tvojho rodu posadím na tvoj trón.

¹² Ak tvoji synovia dodržia moja zmluvu

a moje príkazy, ktoré ich naučím, aj ich synovia budú sedieť na tvojom tróne naveky.“

¹³ Lebo Pán si vyvolil Sion,

želal si mať ho za svoj príbytok:

¹⁴ To je miesto môjho odpočinku naveky;

tu budem bývať, lebo som túžil za ním.

¹⁵ Štedro požehnám jeho komory, chlebom nasýtim jeho chudobných.

¹⁶ Jeho kňazov odejem do rúcha spásy a svätí budú plesať v radosti.

¹⁷ Tu Dávidovej moci dám vypučať, svojmu pomazanému pripravím svetlo.

¹⁸ Jeho nepriateľov hanbou zakryjem, no na jeho hlave zažiari diadém.“

Ž132 (133)

Aké je dobré a milé, keď bratia žijú pospolu.

² Je to sťa vzácny olej na hlave, čo steká na bradu, na Áronovu bradu, čo steká na okraj jeho rúcha.

³ Sťa rosa na Hermone, čo padá na vrchy sionské.

Tam Pán udeľuje požehnanie a život naveky.

Ž133 (134)

Zvelebujte Pána, všetci služobníci Pánovi, čo bdiete v noci v dome Pánovom.

² Zdvíhajte svoje ruky k svätyni a zvelebujte Pána.

³ Nech ťa žehná Pán zo Siona, ktorý stvoril nebo i zem.

Sláva, i teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja, sláva tebe, Bože. 3x

nasleduje malá ekténia